

Torsdagen den 8 juli 2010

Zimbabwe, i synnerhet fallet med Farai Maguwu

P7_TA(2010)0288

Europaparlamentets resolution av den 8 juli 2010 om Zimbabwe, särskilt Farai Maguwus fall

(2011/C 351 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina många tidigare resolutioner om Zimbabwe och, nu senast, sin resolution av den 17 december 2008 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 2010/92/Gusp av den 15 februari 2010 ⁽²⁾ om förlängning av de restriktiva åtgärder mot Zimbabwe som infördes genom gemensam ståndpunkt 2004/161/Gusp ⁽³⁾, till och med den 20 februari 2011, och kommissionens förordning (EG) nr 1226/2008 av den 8 december 2008 ⁽⁴⁾, om ändring av den gemensamma ståndpunkten,
- med beaktande av slutsatserna från rådets (utrikesfrågor) möte den 22 februari 2010 om Zimbabwe och slutsatserna från den tionde politiska dialogen på ministernivå mellan EU och Sydafrika, som hölls den 11 maj 2010 om Zimbabwe,
- med beaktande av FN:s tidigare resolutioner om konfliktdiamanter och i synnerhet FN:s säkerhetsråds resolution 1459(2003) om Kimberleyprocessen,
- med beaktande av Kimberleyprocessens certifieringssystem, som ålägger de deltagande parterna att säkerställa att rådiamanter inte används för att finansiera väpnade konflikter,
- med beaktande av den Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter, som Zimbabwe har ratificerat,
- med beaktande av kommunikén från det sjunde plenarsammanträdet för Kimberleyprocessens certifieringssystem, som hölls i Swakopmund i Namibia den 5 november 2009, och särskilt punkterna 13, 14 och 22 i denna,
- med beaktande av Kimberleyprocessens extramöte, som hölls i Tel Aviv i Israel den 21-23 juni 2010,
- med beaktande av partnerskapsavtalet från Cotonou mellan EU och AVS-länderna, som undertecknades den 23 juni 2000,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Zimbabwe har frivilligt valt att ansluta sig till Kimberleyprocessens certifieringssystem, ett system som gör det möjligt för de deltagande parterna att sälja rådiamanter på den lagliga internationella marknaden, under förutsättning att deras handel inte finansierar väpnade konflikter.
 - B. Kimberleyprocessen omfattar i dagsläget inte människorättskränkningar.
 - C. Det uppskattas att Zimbabwe kan bli en av världens största producenter av diamanter inom de närmaste åren om diamantfältet i Marange i Chiadzwa-distriktet i provinsen Manicaland utvecklas fullt ut, vilket skulle kunna ge vinster på flera miljarder euro.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0640.

⁽²⁾ EUT L 41, 16.2.2010, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 50, 20.2.2004, s. 66.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 10.12.2008, s. 11.

Torsdagen den 8 juli 2010

- D. I november 2009 i Swakopmund i Namibia åtog sig Zimbabwe att vidta en rad åtgärder för att se till att Kimberleyprocessens certifieringssystem efterlevs i samband med diamantutvinningen i Marange.
- E. Vid det extramöte som hölls i Tel Aviv den 21–23 juni 2010 lyckades de deltagande parterna i Kimberleyprocessen inte nå enighet i frågan om huruvida människorättsfrågor eventuellt borde införas i Kimberleyprocessen eller ej.
- F. Flera internationella icke-statliga organisationer (däribland Human Rights Watch, Global Witness och Partnership for Africa-Canada) har uttryckt allvarlig oro över människorättsituationen i Chiadzwa, i synnerhet över de människorättskränkningar som begåtts av medlemmar i Zimbabwes säkerhetsstyrkor.
- G. Farai Maguwu, en zimbabwisk medborgare och grundare av/chef för centrumet för forskning och utveckling (en människorättsorganisation med säte i Manicaland), har rapporterat om de allvarliga människorättskränkningar som begåtts av Zimbabwes statliga säkerhetsstyrkor vid flera av landets diamantfält, framför allt vid dem som är belägna i Chiadzwa.
- H. Farai Maguwu greps den 3 juni 2010 av de zimbabwiska myndigheterna för att ha spridit information som ansågs skada den zimbabwiska staten, och han har sedan dess suttit häktad under svåra förhållanden, vägrats nödvändiga läkemedel och nekats rätten att få sitt fall prövat av en domare inom 48 timmar efter gripandet samt rätten att försättas på fri fot mot borgen.
1. Europaparlamentet kräver att Farai Maguwu omedelbart och villkorslöst frigges och fördömer de förhållanden under vilka han greps och hålls fången.
 2. Europaparlamentet understryker att Zimbabwes myndigheter måste respektera de åtaganden som man gjorde vid mötet i Swakopmund inom ramen för Kimberleyprocessen och att man måste avmilitarisera diamantfältet i Marange samt fastställa lämpliga åtgärder för att upprätthålla lag och ordning som respekterar lokalbefolkningens rättigheter.
 3. Europaparlamentet kräver en översyn av Kimberleyprocessen, så att vederbörlig hänsyn tas till människorättsprinciperna.
 4. Europaparlamentet insisterar på att Zimbabwes regering använder de betydande intäkter som diamantutvinningen i Chiadzwa förväntas generera till att få ordning på landets ekonomi och till att finansiera hälso- och sjukvård, utbildning och sociala tjänster, som för närvarande finansieras genom bidrag från internationella givare. I detta syfte uppmanas regeringen att upprätta en statsägd förvaltningsfond för diamanter som ska ställas till allmänhetens tjänst.
 5. Europaparlamentet uppmanar Zimbabwes regering att garantera och upprätthålla fullständig yttrandefrihet i Zimbabwe så att icke-statliga organisationer (såsom Farai Maguwus centrum för forskning och utveckling) kan uttrycka sig fritt utan rädsla för förföljelse eller fängelsestraff.
 6. Europaparlamentet uppmanar de deltagande parterna i Kimberleyprocessen att säkerställa att Monitor for Zimbabwe agerar helt självständigt samt med integritet och respekt för de mänskliga rättigheterna.
 7. Europaparlamentet uppmanar Sydafrika och Södra Afrikas utvecklingsgemenskap att, i sitt eget intresse och i intresse av Zimbabwe och regionen södra Afrika i stort, vidta aktiva åtgärder för att återupprätta demokratin i Zimbabwe samt respekten för rättsstatsprincipen och det zimbabwiska folkets mänskliga rättigheter. Parlamentet är medvetet om att Robert Mugabe och hans nära anhängare fortsätter att utgöra ett hinder för den politiska och ekonomiska återuppbyggnaden och för försoningen i Zimbabwe, då de för egen räkning plundrar landet på dess ekonomiska resurser.

Torsdagen den 8 juli 2010

8. Europaparlamentet ser positivt på att EU:s lista över bannlysta personer och grupper med kopplingar till Mugaberegimen nyligen uppdaterats (februari 2010), och betonar att dessa restriktioner endast avser delar av landets regim och inte på något sätt kommer att påverka landets befolkning som helhet.
9. Europaparlamentet framhåller betydelsen av en dialog mellan Europeiska unionen och Zimbabwe och välkomnar de framsteg som har gjorts i detta avseende.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Zimbabwes och Sydafrikas regeringar och parlament, medordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen, Afrikanska unionens institutioner, inklusive Panafrikanska parlamentet, FN:s generalsekreterare, generalsekreteraren för Södra Afrikas utvecklingsgemenskap, Kimberleyprocessens roterande ordförandeskap (Israel) samt Brittiska samväldets generalsekreterare.

Venezuela, i synnerhet fallet Maria Lourdes Afuni

P7_TA(2010)0289

Europaparlamentets resolution av den 8 juli 2010 om Venezuela, särskilt fallet Maria Lourdes Afuni

(2011/C 351 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Venezuela, särskilt resolutionerna av den 11 februari 2010, den 7 maj 2009, den 23 oktober 2008 och den 24 maj 2007,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Maktindelning och oberoende institutioner utgör grunden för alla demokratiska och konstitutionella stater.
- B. Maria Lourdes Afuni, tillsynsdomare (juez de control) i Caracas, agerade i enlighet med venezuelanska lagar och med hänvisning till ett yttrande från FN:s arbetsgrupp mot godtyckliga frihetsberövanden när hon den 10 december 2009 villkorligt frigav Eligio Cedeño (på strikta villkor, vilket inbegrep att han frantogs sitt pass) som suttit häktad i väntan på rättegång sedan februari 2007.
- C. Enligt venezuelansk lag är häktningstiden i väntan på rättegång begränsad till två år, och när domare Afuni förkunnade beslutet respekterade hon grundläggande rättigheter enligt venezuelansk och internationell rätt.
- D. Domare Afuni arresterades omedelbart, utan åtal, i domstolen av tjänstemän från Venezuelas säkerhetstjänst och flyttades den 12 december 2009 till INOF (Instituto Nacional de Orientación Femenina), ett fängelse i högsta säkerhetsklassen. Sex månader senare befinner hon sig fortfarande där, under förhållanden som fortsätter att äventyra hennes fysiska och psykiska hälsa eftersom så många som 24 av internerna dömts av henne för brott som mord, narkotikasmuggling och kidnappning. Under tiden i fängelse har hon utsatts för förolämpningar, hot, verbala och fysiska angrepp samt utsatts för mordförsök.
- E. I ett TV-sänt tal den 11 december 2009 kallade president Hugo Chávez henne för en bandit, och uppmanade den allmänne åklagaren att utdöma högsta möjliga straff. Han uppmanade även nationalförsamlingen att anta en ny lag om att skärpa straffen för denna typ av agerande, vilken skulle tillämpas retroaktivt.